

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 58.

Vydána dne 19. července 1947.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H:

(126.—128.) **126. Zákon o procesních opatřeních v soudních řízeních pro nároky ze smluv uzavřených v době nesvobody v souvislosti s válečnými dodávkami.** — **127. Zákon, kterým se mění předpisy o ukládání peněz soudních chráněnců.** — **128. Zákon, jímž se upravují živnosti radiotechnická, radiomechanická a obchod s radioelektrickými zařízeními.**

126.**Zákon****ze dne 25. června 1947**

o procesních opatřeních v soudních řízeních pro nároky ze smluv uzavřených v době nesvobody v souvislosti s válečnými dodávkami.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) V právních rozepřích o nároky ze smlouvy uzavřené v době nesvobody přeruší soud na návrh žalované strany řízení v každém jeho období, předloží-li žalovaná strana prohlášení věcně příslušného ministerstva, na Slovensku prohlášení pověřenectva vydané podle směrnic příslušného ministerstva, nebo orgánu, na něhož ministerstvo tuto působnost vyhláškou v Úředním listě přeneslo, že jde o nárok ze smlouvy uzavřené v době nesvobody v souvislosti s válečnými dodávkami a že důležité důvody (§ 2, odst. 1) vyžadují, aby nárok dočasně nebyl na žalované straně vymáhán.

(2) V exekučním řízení pro nároky uvedené v odstavci 1 odloží soud na návrh povinné strany exekuci, předloží-li povinná strana prohlášení podle odstavce 1.

(3) Návrhu podle odstavce 1 nebo 2 nelze vyhovět, osvědčí-li žalující (vymáhající) strana, že by přerušení řízení (odklad exekuce) ohrozilo výživu její nebo osob, které je

povinna živiti podle zákona, anebo že by ohrozilo její drobný podnik, provozovaný zpravidla nejvýše s pěti zaměstnanci.

(4) Zatímní opatření podle exekučního řádu jsou po přerušení řízení (odstavec 1) a po odkladu exekuce (odstavec 2) nepřipustná; rovněž nepřipustná jsou po přerušení řízení zajišťovací opatření podle § 223, odst. 1 a §§ 237 a násl. ex. zák. Dříve povolená taková opatření soud na návrh zruší; toto ustanovení se netýká záповědi podle § 382, č. 5 ex. ř. anebo opatření podle § 237, písm. d) ex. zák.

(5) Proti rozhodnutím soudu druhé stolice, vydaným ve věcech podle předcházejících odstavců, není přípustný další opravný prostředek.

§ 2.

(1) Prohlášení podle § 1, odst. 1 nebo 2 lze vydati,

a) je-li ve veřejném zájmu, aby nárok nebyl dočasně vymáhán, nebo

b) nemůže-li se žadatel sám domoci uspokojení svých nároků vzniklých ze smluv uzavřených v době nesvobody v souvislosti s válečnými dodávkami alespoň ve výši svých závazků téhož druhu a octli-li by se uspokojením nároku dotčeného v § 1, odst. 1 nebo 2 ve vážné hospodářské tísní.

(2) Před vydáním prohlášení podle § 1, odst. 1 nebo 2 třeba slyšetí vrcholné hospodářské organizace.

§ 3.

Dříve než přeruší řízení, provede soud důkazy, které pokládá podle stavu věci za rozhodné, je-li obava, že by za přerušeni řízení mohl býti průvodní prostředek jinak ztracen nebo jeho užití znemožněno.

§ 4.

(1) Soud nařídí pokračování v přerušeni nebo odloženém řízení, navrhne-li to žalovaná (povinná) strana; na návrh žalující (vymáhající) strany učiní tak soud, jen

a) bylo-li prohlášení podle § 1, odst. 1 nebo 2 odvoláno (zrušeno) nebo

b) osvědčí-li žalující (vymáhající) strana, že se pro okolnosti nastalé po přerušeni nebo po odkladu řízení octla beze své viny v poměrech, za kterých by podle § 1, odst. 3 nemohlo býti řízení přerušeno nebo odloženo.

(2) Prohlášení je odvolati zejména tehdy, jakmile bude otázka náhrad za ztráty z válečných dodávek konečně upravena.

§ 5.

Do lhůt, jejichž uplynutí je spojeno s právní újmou, nelze počítati dobu, po kterou oprávněný nemohl pro opatření podle tohoto zákona uplatňovati svá práva.

§ 6.

Přerušeni nebo odklad řízení podle § 1 nejsou přípustné, jde-li o nároky ze smlouvy pracovní.

§ 7.

Tento zákon nabývá účinnosti sedmým dnem po vyhlášení; provede jej ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.
Gottwald v. r.
Dr. Drtina v. r.

127.

Zákon

ze dne 25. června 1947.

kterým se mění předpisy o ukládání peněz soudních chráněnců.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Ustanovení § 194 zákona o soudním řízení

v nesporných věcech právních (zákona o nesporném řízení) se mění a zní takto:

„(1) Přípustné způsoby uloženi peněz poručenců na užitek jsou: zakoupení nemovitosti, poskytnutí zápůjčky se zákonnou jistotou na nemovitosti, zakoupení dluhopisů vnitřního státního dluhu nebo tuzemských cenných papírů postavených jim podle zvláštních právních předpisů na roveň co do ukládání peněz poručenců a vklady u tuzemských peněžních ústavů, které jsou oprávněny přijímati vklady na vkladní knížky (vkladní listy).

(2) Na návrh poručníků může soud podle svého uváženi svoliti i k jinému způsobu uloženi peněz poručencových. Svoleni nutno však odepřiti, jestliže by zamýšlený způsob uloženi byl podle okolností případu v rozporu se zásadami hospodárne a bezpečné správy jmění.“

§ 2.

Ustanovení § 295 zák. čl. XX/1877, o úpravě věci poručenských a opatrovnických, ve znění § 13 zák. čl. VI/1885 a § 10, č. 2 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 391 Sb., se mění a zní takto:

„(1) Přípustné spôsoby uloženia peňazí poručencov na úžitok sú: zakúpenie nehnuteľnosti, poskytnutie pôžičky pri zákonomom zaistení na nehnuteľnostiach (odsek 3), zakúpenie dluhopisov vnútorného štátneho dluhu alebo iných tuzemských cenných papierov postavených im podľa osobitných právnych predpisov na roveň čo do ukladania peňazí poručencov a uloženie na vkladné knížky (vkladné listy) tuzemských peňažných ústavov, ktoré sú oprávnené prijímať vklady na vkladné knížky (vkladné listy).

(2) Na návrh poručníka súd môže podľa svojho uváženia svoliť aj na iný spôsob uloženia peňazí poručenca. Svolenie treba však odoprieť, ak by zamýšlaný spôsob uloženia bol podľa okolností prípadu v rozpore so zásadami hospodárnej a bezpečnej správy imania.

(3) Pri poskytnutí pôžičky zaistenie na nehnuteľnostiach je zákonné len vtedy, ak zaťaženie vzniklé zaistením spolu s prípadnými predchádzajúcimi ťarchami nepresahuje pri domoch polovicu a pri pozemkoch dve tretiny ich skutočnej ceny.

(4) Ustanovenia odsekov 1 až 3 platia primerane aj o uloženi peňazí opatrovancov.“

§ 3.

(1) Peněžní ústav, který není národním podnikem nebo za jehož vklady nepřevzal plné a neodvolatelné ručení stát, země, okres nebo obec, je povinen k zajištění peněz soudního chráněnce, uložených u něho jako vklad, složit

na výzvu soudu u některého z míst uvedených v odstavci 2 ve výši vkladu dluhopisy vnitřního státního dluhu nebo tuzemské cenné papíry postavené jim podle zvláštních právních předpisů na roveň co do ukládání peněz soudních chráněnců.

(2) Cenné papíry lze složit u poštovních spořitelén, u některého zemského peněžního ústavu nebo u místa, které k tomu určí orgán, jehož revisím je peněžní ústav podroben podle platných předpisů, nebo ministerstvo financí. Cenné papíry takto složené jsou osvobozeny od depositního poplatku.

(3) Peněžní ústav je povinen v neprodlužitelné lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy předložit soudu osvědčení příslušného revisního orgánu nebo místa, které k tomu určí ministerstvo financí, o splnění této povinnosti.

(4) Hodnota složených cenných papírů se počítá podle jejich úředního záznamu v den, kdy byly složeny, a není-li ho, podle úředního záznamu nejbliže předcházejícího.

§ 4.

(1) Nebylo-li osvědčení podle § 3, odst. 3 včas předloženo, postará se soud o jiné uložení vkladu.

(2) Dozírati na řádné splnění povinností uložených peněžním ústavům v § 3 náleží též příslušným revisním orgánům.

(3) Oznámení o porušení ustanovení § 3 jest učinit ministerstvu financí (§ 6, odst. 3)

§ 5.

Osvědčení podle § 3 a podání zákonných zastupců nebo peněžních ústavů ve věcech uložení peněz soudních chráněnců jsou osvobozena od poplatků.

§ 6.

(1) Porušení povinností uložených v § 3 trestá, není-li čin přísněji trestný, okresní národní výbor jako správní přestupek pokutou do 50.000 Kčs; pro případ nedobytnosti pokuty vyměří se zároveň náhradní trest vězení podle míry zavinění do 6 měsíců.

(2) Porušila-li povinnost uloženou v § 3 právnická osoba, odpovídají trestně osoby, za kterých se skládá orgán, který je podle zákona povolán ji zastupovati, ačli nedokáží, že je nestihá zavinění.

(3) Přestupky se stíhají jen na návrh ministerstva financí. Návrh může býti odvolán do vyhlášení nálezu.

(4) Dohody, kterými se placení pokut přeusnuje zcela nebo zčásti na jinou osobu, jsou právně neúčinné.

§ 7.

Jak se počítá hodnota složených cenných papírů (§ 3, odst. 4) po dobu omezení stanoveného v § 19 dekretu presidenta republiky ze dne 20. října 1945, č. 95 Sb., o přihlášení vkladů a jiných peněžních pohledávek u peněžních ústavů, jakož i životních pojištění a cenných papírů, ustanoví ministr financí vyhláškou uveřejněnou v Úředním listě republiky Československé.

§ 8.

Vládní nařízení ze dne 25. června 1925, č. 154 Sb., kterým se provádí § 10 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 391 Sb., jímž se mění některá ustanovení o poručenství a opatrovnictví, vládní nařízení ze dne 7. února 1929, č. 16 Sb., kterým se dále provádí § 10 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 391 Sb., a ustanovení § 202, odst. 2 zákona o nesporném řízení se zrušují.

§ 9.

Ustanovením § 1 se nemění nic na uložení hotovosti chráněnců v sirotčích pokladnách. Nedotčeno zůstává i ustanovení § 1, odst. 2 zákona ze dne 16. října 1946, č. 193 Sb., o úpravě některých poměrů sirotčích pokladen.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr spravedlnosti v dohodě s ministrem financí.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Drtina v. r.

128.

Zákon

ze dne 26. června 1947,

jímž se upravují živnosti radiotechnická, radiomechanická a obchod s radioelektrickými zařízeními.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.

Pojem radioelektrických zařízení.

§ 1.

(1) Radioelektrickým zařízením podle tohoto zákona jsou jednak úplné vysílací nebo přijímací radioelektrické stanice, jednak takové zpravidla jen účelům radiokomunikací sloužící součástky a zařízení, která budou vyjmenována ve vládním nařízení.

(2) Vysílací a přijímací stanice platí za úplné i tehdy, jestliže jednotlivé nahraditelné nebo spojovací součástky ještě chybějí nebo byly odstraněny, pokud v nich je aspoň některá ze součástí vyjmenovaných ve vládním nařízení podle odstavce 1.

(3) Radiokomunikacemi jest rozuměti radioelektrické prostředkování zpráv, obrazů, zvuků či znamení pro praktickou radiotelegrafii, radiofonii, rozhlas, radioelektrický přenos obrazů a pro televizi.

HLAVA II.

Ustanovení živnostensko-právní.

Oddíl první.

Všeobecná ustanovení.

§ 2.

(1) Výroba radioelektrických zařízení (§ 1, odst. 1) je živností koncesovanou a nazývá se živností radiotechnickou. Majitelé této živnosti jsou oprávněni též opravovat radioelektrická zařízení.

(2) Opravování radioelektrických zařízení (§ 1, odst. 1) je živností koncesovanou a nazývá se živností radiomechanickou. Majitelé této živnosti jsou též oprávněni bez újmy práv živností jiných vyráběti zařízení a součástky, pokud nejsou vyhrazeny živnosti radiotechnické a pokud spadají do oprávnění živnosti mechanické.

(3) Obchod s radioelektrickým zařízením je živností koncesovanou vázanou na zvláštní způsobilost.

(4) Ustanovení § 37 ž. ř. (§ 52 ž. z.) zůstávají nedotčena.

Oddíl druhý

Koncese k živnosti radiotechnické, radiomechanické a k obchodu s radioelektrickými zařízeními.

§ 3.

(1) Koncesi radiotechnickou uděluje ministerstvo průmyslu po slyšení ministerstva pošt a ministerstva národní obrany.

(2) Koncesi radiomechanickou a koncesi k obchodu s radioelektrickými zařízeními uděluje okresní národní výbor.

§ 4.

(1) Koncese radiotechnická může býti udělena žadateli, majícímu trvalé bydliště v republice Československé, po předložení průkazu zvláštní způsobilosti:

1. vysvědčením o II. státní zkoušce z oboru elektrotechnického inženýrství na vysoké škole technické a vysvědčením o nejméně dvouletém odborném technickém zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo

2. vysvědčením o úspěšně vykonané zkoušce (zkouškách) učitelské způsobilosti pro střední školy z fyziky jako předmětu hlavního nebo diplomem o doktorátu z přírodních věd z oboru fyziky a vysvědčením o nejméně tříletém odborném zaměstnání technickém v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo

3. vysvědčením uvedeným pod č. 1, absolutoriem učebního kursu pro radiotechniku na vysoké škole technické a vysvědčením o nejméně jednoročním odborném technickém zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo

4. vysvědčením (diplomem) uvedeným pod č. 2, absolutoriem učebního kursu pro radiotechniku na vysoké škole technické a vysvědčením o nejméně dvouletém odborném technickém zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo

5. vysvědčením o úspěšně vykonané zkoušce dospělosti na vyšší průmyslové škole (elektrotechnickém slaboproudém oddělení) a vysvědčením o nejméně šestiletém odborném technickém zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení, nebo

6. vysvědčením o úspěšném absolvování mistrovské školy průmyslové (elektrického

slaboproudého oddělení) a vysvědčením o nejméně osmiletém zaměstnání v odborném technickém podniku pro výrobu radioelektrických zařízení.

(2) Polovina doby předepsané pro odborné technické zaměstnání v podniku pro výrobu radioelektrických zařízení v odst. 1, č. 1, 2, 4, 5 a 6 může být též nahrazena zaměstnáním v podniku pro opravy radioelektrických zařízení nebo v živnosti radiomechanické.

(3) Pokud praxe získaná při odborné činnosti na vědeckých ústavech, školách a podobných zařízeních, jakož i praxe ve vojenských dílnách a kursech, nebo obdobná činnost u vojenských útvarů vůbec se pokládá za rovnocennou výcviku v živnosti radiotechnické, bude stanoveno vládním nařízením.

(4) Vysvědčení o studiích vykonaných na cizozemských učilištích platí, jsou-li nostrifikována.

(5) V případech zvláštního zřetele hodných může ministerstvo průmyslu po dohodě s ministerstvem školství a osvěty, ministerstvem pošt, ministerstvem techniky a jde-li o vysvědčení vydané vojenskou správou též v dohodě s ministerstvem národní obrany uznati za dostatečný po slyšení příslušné hospodářské organizace i jiný průkaz zvláštní způsobilosti k získání koncese radiotechnické, než-li jest uvedeno v předcházejících odstavcích, prokáže-li žadatel, že jeho odborná způsobilost jest iak co do odborného vzdělání, tak i co do praktické činnosti aspoň rovnocenná zvláštní způsobilosti předepsané pro koncesi radiotechnickou podle tohoto zákona.

§ 5.

Koncese k obchodu s radioelektrickými zařízeními může být udělena žadateli, majícímu trvalé bydliště v republice Československé, po předložení průkazu způsobilosti vysvědčením o absolvování nejméně nižší střední školy nebo jednorozměrného učebního běhu, spojeného s měšťanskou školou a výučním listem z obchodu s radioelektrickými zařízeními a vysvědčením o dalším tříletém odborném zaměstnání v takovém podniku.

§ 6.

(1) Koncese k živnosti radiomechanické může být udělena žadateli, majícímu trvalé bydliště v republice Československé, po předložení průkazu zvláštní způsobilosti:

1. výučním listem získaným v živnosti radiomechanické nebo radiotechnické a vysvědčením o nejméně tříletém odborném pomocnickém zaměstnání v těchto živnostech,

2. pokud jde o elektromechaniku a koncesované elektrotechniky, vysvědčením o úspěšně vykonané odborné zkoušce, o níž podrobnosti stanoví vládní nařízení.

(2) Ustanovení § 4, odst. 3, tohoto zákona platí obdobně pro živnost radiomechanickou.

(3) Do průkazu způsobilosti v odstavci 1 předepsaného lze také započítati návštěvu odborných škol. Tyto školy, jakož i míru v jaké se školní návštěva do průkazu způsobilosti započte, určí vládní nařízení.

(4) Osoba způsobilá k nabytí koncese radiotechnické jest způsobilá též k nabytí koncese radiomechanické.

(5) Stavěti anteny a prováděti jiné práce, spojené s instalací radioelektrických zařízení, jsou oprávněni jen ti, kdož mají koncesi radiotechnickou nebo radiomechanickou, jakož i koncesovaní elektrotechnikové a mechanikové (elektromechanikové). Obchodníci s radioelektrickými zařízeními mají právo k osazení jednoduchých hotových anten a uzemnění pro přijímací stanice radioelektrické, jimi dodané. Pojem jednoduchých hotových anten bude stanoveno vládním nařízením.

§ 7

(1) Koncese radiotechnická nemůže být udělena cizincům.

(2) Koncese radiomechanická nebo koncese k obchodu s radioelektrickými zařízeními může být udělena cizincům jen za podmínek, stanovených v § 8 živnostenského řádu (zákonu).

(3) Dispens podle § 23a, odst. 2 z. ř. (§ 38, odst. 2 z. z.) uděluje zemský národní výbor po slyšení příslušných hospodářských organizací. Pro živnost radiotechnickou je však dispens nepřipustna.

(4) Náměstka (obchodvedoucího) a pachytěře v živnostech podle § 2 tohoto zákona schvaluje koncesní úřad.

§ 8.

(1) Veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti a komanditní společnosti na akcie mohou nabýti koncese podle § 2

a) mají-li sídlo v tuzemsku,

b) mají-li všichni společníci bydliště nebo sídlo v republice Československé,

c) vyhovují-li všichni společníci podmínkám § 7, odst. 1 nebo 2, podle toho o jakou koncesi jde, a jsou-li spolehliví (§ 23 ž. ř., § 37 ž. z.),

d) pokud jde o komanditní společnost na akcie, zní-li akcie na jméno a jsou-li aspoň z většiny 60% ve vlastnictví československých státních příslušníků.

(2) Akciové společnosti, společnosti s ručním omezeným a výdělková a hospodářská společenstva mohou nabýti koncese podle § 2

a) mají-li sídlo v tuzemsku,

b) jsou-li alespoň dvě třetiny představenstva a dozorčí rady a pokud jde o živnost radiotechnickou všichni členové státními příslušníky republiky Československé a mají-li bydliště v republice Československé,

c) jsou-li všichni členové představenstva a dozorčí rady osoby spolehlivé (§ 23 ž. ř., § 37 ž. z.),

d) zní-li akcie na jméno a jsou-li akcie nebo společenské podíly aspoň z většiny 60% ve vlastnictví československých státních příslušníků.

(3) Jiné společnosti a právnické osoby — s výjimkou státu a národních podniků — nemohou nabýti živnostenského oprávnění podle § 2.

(4) V případech odůvodněných mimořádně důležitými státně politickými, vojenskými nebo hospodářskými zájmy státu, může ministerstvo průmyslu, pokud jde o koncesi pro obchod s radioelektrickými zařízeními, ministerstvo vnitřního obchodu v dohodě se zúčastněnými ministerstvy povolití odchylku od podmínek, stanovených v předchozích odstavcích.

§ 9.

(1) Osobě, která byla pravoplatně odsouzena pro některý trestný čin, uvedený v § 5 živnostenského řádu, pro trestný čin proti tomuto zákonu nebo proti zákonu ze dne 23. března 1923, č. 60 Sb., o telegrafech, nebo proti zákonu ze dne 20. prosince 1923, č. 9 Sb. z r. 1924, kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny, může úřad odepřítí udělení koncese podle § 2, jestliže hledíc k osobě žadatele a ke spáchanému trestnímu činu, jakož i ke zvláštní povaze živnosti, byla by obava z jejího zneužití.

(2) Společnostem a společenstvům výdělkovým a hospodářským uvedeným v § 8, odst. 1

a 2, může odepřítí úřad udělení koncese podle § 2, jestliže některý společník společnosti uvedený v § 8, odst. 1, nebo některý člen představenstva společnosti uvedených v § 8, odst. 1 a 2, nebo zástupce zřízený podle ustanovení živnostenského řádu byl pravoplatně odsouzen pro trestný čin uvedený v předchozím odstavci a jestliže, hledíc k osobě pachatele a ke spáchanému trestnímu činu, jakož i ke zvláštní povaze živnosti, byla by obava z jejího zneužití.

Oddíl třetí.

Rozsah živnostenských oprávnění.

§ 10.

Osoby oprávněné k živnostenské výrobě radioelektrických zařízení mohou vyráběti, osoby oprávněné k živnostenskému prodeji uvedených zařízení mohou prodávati, osoby oprávněné k živnostenským opravám těchto zařízení opravovati bez újmy práv jiných živností, kromě radioelektrických zařízení podle § 1, odst. 1, též zařízení a součástky, které mají sloužiti jako podstatná součást radioelektrických stanic nebo jejich příslušenství, i když nejde o součástky vypočtené ve vládním nařízení podle § 1, odst. 1, a nemusí si opatrovati příslušná živnostenská oprávnění.

HLAVA III.

Ustanovení trestní.

§ 11.

(1) Kdo bez koncese po živnostensku vyrábí nebo opravuje radioelektrická zařízení nebo s nimi obchoduje, bude potrestán, nejde-li o čin soudně trestný, okresním národním výborem pokutou od Kčs 1000 — do Kčs 100.000.—, nebo trestem na svobodě od 3 dnů do 6 měsíců, nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti uložen zároveň náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do 6 měsíců.

(2) Jinaká porušení ustanovení tohoto zákona nebo předpisů podle něho vydaných, trestá okresní národní výbor tresty uvedenými v odstavci 1.

(3) Byl-li vedle pokuty uložen i trest na svobodě, nesmí tento trest spolu s náhradním trestem za nedobytnou pokutu převyšovati nejvyšší mez sazby trestu na svobodě.

(4) Okresní národní výbor může vysloviti, že za nedobytné peněžitě tresty, uložené zaměstnancům, zmocněncům, zástupcům nebo jiným orgánům, ručí majitel podniku, při jehož provozování v jeho prospěch byl trestný čin spáchán, jestliže zanedbáním povinné péče trestnou činnost umožnil nebo usnadnil. Majitelem podniku rozumějí se netoliko jednotlivé osoby, nýbrž i společnosti (sdružení osob), znárodněné podniky a právnické osoby.

(5) Kdo za stavu branné pohotovosti státu nebo tehdy, byla-li vyhlášena mimořádná opatření podle zákona ze dne 14. dubna 1920, č. 300 Sb., o mimořádných opatřeních, ve znění zákona ze dne 10. července 1933, č. 125 Sb., bez koncese, třebas ne po živnostensku vyrábí nebo opravuje radioelektrická zařízení nebo s nimi obchoduje, trestá se pro zločin žalářem od 1 do 5 let.

(6) O potrestání buď ihned podána zpráva úřadu k udělení koncese příslušnému, který může udělenou koncesi odníti, byla-li by obava ze zneužití živnosti.

§ 12.

Při odsouzení za čin trestný podle § 11 může okresní národní výbor (soud) prohlásiti radioelektrické zařízení, které bylo předmětem trestného činu za propadlé ve prospěch státu, náleží-li vinníkovi nebo jiné osobě, která zaviněně přispěla k spáchání činu. Takový výrok učiní okresní národní výbor (soud) tehdy, je-li odůvodněna obava, že radioelektrického zařízení bude znova zneužito k trestnému činu.

HLAVA IV.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 13.

(1) Od průkazu způsobilosti předepsaného pro získání koncese radiomechanické (§ 6) jsou osvobozeny osoby, jež v době nabytí účinnosti tohoto zákona mají koncesí k prodeji (nebo k přechovávání) radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení nejméně 7 roků a toto oprávnění po celou tuto dobu provozovaly a ve spojitosti s těmito oprávněními rovněž po celou dobu opravovaly tato zařízení a jsou k tomuto účelu způsobilé a náležitě důlensky vybaveny. Ustanovení § 10 zákona ze dne 19. prosince 1946, č. 255 Sb., o příslušnicích československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za

osvobození, platí obdobně. Osoby v odstavci 1 jmenované musí prokázati tyto náležitosti před zvláštní komisí, která bude sestávat ze zástupců nebo zmocněnců ministerstva průmyslu a ministerstva pošt a zástupců ústředních korporací mechaniků, radiových obchodníků a elektrotechniků. Jednací řád zvláštní komise, způsob úhrady nákladů s řízením spojených a rozsah náležitých dílenského vybavení určí vládní nařízení.

(2) Práva vyplývající z ustanovení odstavce 1 musí býti uplatněna žádostí nejpozději do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(3) Pro řízení o udělení živnostenského oprávnění podle odstavce 1 neplatí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1943, č. 14 Sb., recipovaného zákonem ze dne 20. prosince 1946, č. 256 Sb., o dočasných omezeních v živnostenském a jiném výdělečném podnikání, popřípadě předpisy je nahrazující.

(4) Majitelé koncesí k výrobě radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení podle zákona č. 9/1924 Sb., kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny, považují se za radiotechniky ve smyslu tohoto zákona.

(5) Majitelé živnostenských listů na živnost radiomechanickou, vydaných před účinností tohoto zákona, se považují za radiomechaniky ve smyslu tohoto zákona.

§ 14.

(1) Do učební doby v živnosti radiomechanické (§ 6, odst. 1) se započítává doba, po kterou byly před účinností tohoto zákona zaměstnávány převážně odbornými pracemi v živnosti radiomechanické nebo radiotechnické osoby, přijaté jako učňové elektrotechničtí, mechaničtí, elektromechaničtí, radiomechaničtí a učňové oboru maloobchodních příručí, které dosud nevykonaly závěrečnou zkoušku učňovskou. Osoby, které byly před počátkem účinnosti tohoto zákona převážně, nejméně po dobu sedmi let, zaměstnávány odbornými pracemi, spadajícími do živnosti radiomechanické nebo radiotechnické v podniku, zabývající se výrobou nebo opravami radioelektrických zařízení, aniž by jim tato doba mohla býti započtena podle předchozí věty, budou připuštěny ke složení zvláštní zkoušky, nahrazující závěrečnou zkoušku učňovskou v živnosti radiomechanické. Podrobnosti o této zkoušce budou stanoveny vládním nařízením.

(2) Vyuční list podle § 6, odst. 1, nahrazuje vyuční (tovaryšský) list osob, které se vy-

účily před účinností tohoto zákona v oborech uvedených v odstavci 1, byly po celou učební dobu zaměstnány převážně odbornými pracovníci, spadajícími do živnosti radiomechanické nebo radiotechnické a vykonaly závěrečnou zkoušku učňovskou ze znalosti a zručnosti živnosti radiomechanické. Nevykonaly-li tyto osoby tuto závěrečnou zkoušku učňovskou, platí pro ně ustanovení odstavce 1, věty první.

(3) Výuční doklady osob, které jsou uvedeny v první větě odstavce 2, jejichž znění, pokud se týče označení učebního oboru, jest v rozporu s ustanovením tohoto zákona, uvedou příslušné obchodní a živnostanské komory po slyšení vrcholných zájmových korporací v soulad se skutečným stavem tím, že tyto doklady opraví nebo nahradí.

(4) Do doby odborného pomocnického zaměstnání (§ 6, odst. 1) se započítává doba prokazatelně ztrávená odbornými pracemi, spadajícími do živnosti radiomechanické nebo radiotechnické za předpokladu, že závěrečná zkouška učňovská ze znalosti a zručnosti v živnosti radiomechanické byla s úspěchem vykonána (odst. 2). Do doby pomocnického zaměstnání se započítává též doba ztrávená těmito pracemi před složením závěrečné zkoušky, zkrácená o čtyři léta bez ohledu na to, zda byly tyto osoby v učebním poměru podle odstavce 1, věty první.

§ 15.

Oprávnění úředně autorisovaných civilních inženýrů pro elektrotechniku nejsou tímto zákonem dotčena. Ti mohou vykonávat příslušná oprávnění na základě své autorisace na oznámení příslušným úřadům.

§ 16.

Pokud není v tomto zákoně jinak ustanoveno, platí pro živnosti podle tohoto zákona

ustanovení živnostenského řádu a předpisy jej doplňující a pozměňující.

§ 17.

(1) Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti veškerá ustanovení jemu odporující, zejména zákon č. 9/1924 Sb., dále ustanovení § 5, odst. 2, první věty a § 6, odst. 2, písm. a), zákona č. 60/1923 Sb.

(2) Oprávnění nabytá podle zákona č. 9/1924 Sb., zůstávají nedotčena, jejich výkon však podléhá ustanovením tohoto zákona.

(3) Ustanovení zákona ze dne 13. května 1936, č. 131 Sb., o obraně státu, dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 109 Sb., o řízení výroby a dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 113 Sb., o úpravě řízení a kontrole zahraničního obchodu a předpisy podle nich vydané, jakož i ustanovení zákona ze dne 18. července 1946, č. 164 Sb., o péči o vojenské a válečné poškození a oběti války a fašistické persekuce a zákona ze dne 19. prosince 1946, č. 255 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a některých jiných účastnících národního boje za osvobození, zůstávají nedotčena.

§ 18.

Tento zákon nabývá účinnosti 90 dní po vyhlášení; provedou jej ministři průmyslu a vnitřního obchodu v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Laušman v. r.

Zmrhal v. r.